I'M PILIRY XIBN

249 777

יונתן בן עוזיאל וודבר א ומלֵיל וְיָ עם משֶׁה לְמִימָר: בּ מַלֵּיל עם כָּל בְּגִישְׁהָא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימֶר לְהוֹן קְדִישִׁין הָהוֹן אָרוּם

רשב"ם בעל המורים קדשים מסיו . לפיל כנויב ושמרסס את משמרתי וסמיך לים קדושים [2] קדשים תחיו . ספני שהרבה מצות הוותרו להתקרש הלשמר : דעת זקנים מבעלי התוספות (ב) קדושים מסיו וזסו קדושים מסע כי קדוש אני ס'. אל מפנו אל סאנילים אפי' אמרו לבם שמים אנו מושין כדי לסכיר סבורא ולסכדיל

בעשרת הדברות וצוה איש אמו ואביו תיראו כי שם צוה על הכבוד בעשרת הדברות וצות איש אפו ואביו תיראו כי שם צח על הכבוד וכאן יצוה על הפורא ואפר ואת שבתותי תשפורו כי שם צוה על הזכירה וכאן על השפורה וכבר פירשנו ענון שניתם ואמר אל תפני אל האלילים והוא סלשון ואם יפנה לבבך אשר לבבו פונה היום יאפר שלא יפנה לבו באלילים להאמין שיהית בהם תועלת או שיבאי העתידות אשר יתנבאו מהם אבל יהיו הם וכל מעשיהם היים יאמר שלא יפנה לבו באלילים להאמין שיהיה בהם תולתת או שיבאי העידות אשר יתנבאו מהם אבל יהיו הם וכל מעשיתם אבים הנודו בעיניו ולא תבא עתידה רק בנזרת עליון וכך אמרו רבותני דיוקנות עצמן אמור להמתכל בהן משום שנאמר אל תפני אל האלים הכניסו אפילו המסתכלות בהן בכלל האימור שלא יתן דערו בענים כל ואמר ואלחי מסכה לא תעשו לכם להזוהיר שעשרת הדברות כלון ותאםר ואלחי מסכה לא תעשו לכם להזוהיר ובשדרש ויקרא רבה הזכירו על הפרשה הזוו רב לוי אומר מפני אל אלהים. לא יתיה לך וכתיב הכא אני ה" אלחים. לא יתיה לך וכתיב הכא ואלהי מסכה לא תעשו לכם. לא יתיה לך וכתיב הכא או שבתו בשמי לשקר. זכור את יום אברן ובתיב הבא איש אבך וכתיב הכא א שבתותי תשבורו. כבד את אביך ואת השבת וכתיב הכא אל אברן והתיב הכא אל העמוד על דם רעך. לא תנאה וכתיב הכא אל התעל לא תעמוד על דם רעך. לא תנאה וכתיב הכא אל התעל הל הבא לא תעוד ול עכיד הלא לא העבד וכתיב הכא המודה לדעך כדן לה בל בעםך, לא תחמוד וכתיב הכא אל התבדו וכתיב בל שם המיוחד אמר כי כאשר תובחו לשם לא או אדניו בעבודת בל לאו אל אדניו בעשותי כל אשר הובחו לשם לא או אדניו בעבודת הל לא לשם המיוחד עבודת הל לא אל אדניו בעשותי כל אשר יצונו כלשון ונרצה לו לכפר עליו ואור לעשות רצונו כי רצונו הפשום הוא הראוי והמחויב ואמר דה בשלחו בעצםם שישמרו בעלמים שהם הקרשים קלים הנאה הרושים הכרשים המבשים המשבר והיות בעום המותר ביותר ביות בעום הנותר ביותר ב בשלמים שהם הקרשים קלים הנאכלים לבעלים בעצמם שישמרר במחשבותם להיותם בכונה רצויה וכ"ש בקרשי הקרשים או מפני שהשלמים מדתן של ישראל כמן שאמרו רבותינו לא הקריבו בני

ברי יקר מדת בני ישראל ואמרת אליהם קרושים תהיו. פרע מדת כי אין עדה פחות מעשר' ואין דכר שבקדוש' פחות שיחיו קדושים ע"י שהם מותרים לכל דכר שבקדושה אשר בו מקדשי שמי יק ז"ש כי קדוש את והקדוש ההיו לי מעלכת ברסים וגיי קדוש כך שביל לי זו מעון מורם ואתם חהיו לי מעלכת ברסים וגיי קדוש כך שביל לי זו מעון בויקרא דכב ע"כ הקדים הקדושה ואל החמר כי לוו שיין בויקרא דכב ע"כ הקדים הקדושה ואל תאמר שהקדושה מילא זוערתא היא כי קדוש לני הקדוש לני אול מעול של מחום בל מקום של אול הדוש' . וכבר יונו של אור בל מקום שתאלא גדר מרות שם אול הדוש' . וכבר יונות של גדר המורה של שתאלא בי מות שם של גדר במורה של שתאלא בדר מות השם מל אור בל בעורה של את הדוש' . וכבר יונות של גדר במורה של שתאלא בדר מותרה של הדוש' . וכבר יונות של גדר במורה של שתאלא בי היו היא המורה של הדוש' . וכבר יונות של גדר במורה של הדוש היונות השל הדוש היונות היונות היונות היונות היונות השל הדוש היונות סקטון בשיניכם לדמות הלור' ליולר' רבירול. וכז"ל אמרו לל מקום
ממלא גדר ערום שם תמלא קדוש'. ורבר ידעת של' גדר המורם על
ממלא גדר ערום שם תמלא קדוש'. ורבר ידעת של' גדר המורם על
הדבר המותר מלד הדין ומושין סייג וגדר להתרחק מן הליסור על כן
היינו אף בדבר המותר כמ"ש רו"ל קדש עלמך במותר לך וקדושת
הסיור יוכית ש"ר למתו במקום שומר גדר ערום אתה מולא קדושה
וכן בעתן תורם אל תגשו אל אשם, דסיינו במותר להם ע"ל קדום
גילוי מריון כאן כאור לא תקפו לגלות ערו קריבה המביא' לידי
גילוי מריון וכאן כאור להדר ופייג למחור לה אף המותר לישרלי לידי
העיור מריון והוא גדר וסייג למרו' וכן אשם זולה וחללה מדברים
המותרים לישראל וכהן לריך גדר וסייג לאסור לו אף המותר לשרסל
למון ליווי ולשון סודע' הענין כמו ואתם קחיו עו במשמעה!
לבון ליווי ולשון סודע' הענין כך הודיע להם הקב"ם מתן שכרן
קדוש שהוא הודעת הענין כך הודיע להם הקב"ם מתן שכרן
הגדורין מעריות שעל ידי זה יהיו קדושים לאלסיסם:

רכ מקום בתלמוד שבעליה נקראים פרושים ותענין כי תינרה הזהירת בעריות ובמאכלים תאסורים ותתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין א"כ ימצא בעל התאוה מקום להיות שפוף בזמת אשתו או נשיו הרבות ולתיות בסובאי יין ובזוללי בשר למו וידבר אשתו או נשיו הרבות ולתיות בסובאי יין ובזוללי בשר למו וידבר כרצונו בכל תנבלות שלא הוזכר איסור זה בתורה ותנה יהיה נבל ברשות התורה לפיכך בא תכתוב אחרי שפרם האיכורים שאסר אותם לגמרי וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות וימעם במשגל כענין שאמרו שלא יהיו תלמידי הכמים מצויין אצל גשתיהן כתרגנולק ולא ישמש אלא כפי חצריך בקיום המצוח ממנו ויקרש עצמו מן היין במינומו כמו שקרא הכתוב הנזיר קרוש ויוכור הרעות הנזכרות ממנו בתורה בנה ובלום וכן יפריש קרוש ויזכור הדעת העוכרות מסנו בתורת בנת ובמשותן יפורש עצמו מן המומאה אע"פ שלא הנוהרנו ממנה בתורת כענין שהוכירו בגדי עם הארץ מדרם לפרושים וכמו שנקרא הגויר קרוש בשמרו מסומאת המת נ"כונם ישמור פיו ולשונו מתתגאל ברבוי האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס כענין שהזכיר הכתוב וכל ברבי האכולה הנסה ומות לונסישטו שי השרנו מהתמאל ברבי האכולה הנסה ומן הדבור הנמאס לענין שהזפיר הכתוב וכל על ר' חייא שלא שה שידות בשלה מימין באלו ובכיוצא בהן באה הכצות הזאת הבללית אחרי שפרם כל העבירות שהן אסוראה לצות הזאת הבללית אחרי שפרם כל העבירות שהן אסורות לגוסרי עד שיכנם בכלל זאת הצואה הנקיות בידיו וגופו כמו שאברו והתקדשת' אלו מים ראשונים והייתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב. כי אצ"פ שאלו מצות מדבריהם אחרונים כי קדוש זה שומן ערב. כי אצ"פ שאלו מצות מדבריהם ליכן הכיוצא בזה יו אהרת ובכיוצרים. וכן מכך הכתוב בכיוצא בזה כי אחרי אזהרת פרמי מהמון בני אדם שהם מלכלכים צמם במותרות ובכיוצרים. וכן מחדר הדינן וכל מו"מ שבין אדם לא הנגוב ולא הגוול ולא התנו ושאר הדינין וכל מו"מ שבין אדם לא הנגוב ולא הגוול ולא התנו ושאר הדינין וכל לפנים משורת הדין לרצון הבריו כאשר אפרש זה ההמויה וכל לפנים משורת הדין לרצון הבריו כאשר אפרש זה בהגיעי למקומו ברצון הקב"ה. וכן בענין השבת אמר המלאכות בלא והמרחים בעשה כלל! שנאמר תשבות. ועוד אפרש זה בלא"ה וומים הכתוב שאמר כי קדוש אני ה' אלהיכם. לי שאנהם נוכח לרבקה בו בהיותנו קדושים וחנה זה כענין תדבור תראשון נוכח לרבקה בו בהיותנו קדושים וחנה זה כענין הדבור תראשון בנ"ם אחרים אום באלם בללו שלחים באלה לבקה בו בהיותנו קדושים וחנה זה כענין תדבור תראשון נוכח להדבקה בו בהיותנו קדושים וחנה זה כענין תדבור תראשון בנ"ח אור החיים

מקובלים במתן תורה ובסמוך יתכאר הכתוב באופן אחר: ואמרת אליהם. טעם שכפל לו' ואמרת לדבריהם ז"ל שאמרו כי ללד שרוב גופי התורה כו' לזה עשה בה ג"כ

כסדר נתינת התורה שדבר בה רכות וקשות כה תאמר זגו' ותגד ואמר דבר ל' קושי ואמרת אמירה רכה ובסמוך יתבאר הכתוב באופן אהר:

קדושים תהיו. ל"ל מה הוא המכוון של מלוה זו. ונראה

שבא הכ' לתת עשה על העריות שליוה עליהם בפ' הקודמת בלאו הוסיף עשה עליהם לעבור עליהם גם בעשה . עוד ירלה ע"ד או' ז"ל ישב אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה מלוה והוא מאמר הכ' קדושים תהיו במ"ע בבא עבירה לידו שיתרחק מעשות' ובזה קיים מ"ע שנלטוו במאמר קדושים תחיו והוליא זכרון מלוה זו בל' זה של קדושים לומר שכל המקיים מלוה זו נקרא קדוש והוא מאמרם ז"ל ג"כ ולטעם זה דקדק לומר אל כל עדת כני ישראל לו' כי מצוה זו שמצוה קדושים תהיו היא מצוה שישנה בכל אדם שכל אים ישראל בקיימו מלוה זו קדוש יאמר לו ואין הדרגה בישראל שתהיה נמנעת מהשג' זו. גם בזה יתישב טעם כפל דבר ואמרת כי יש כאן דיבור קשה בערך העובר שיוסיף

פונש ששה וים כאן מעלה וכבוד למקיימו שיקרא קדוש ואולי כי דוקא בנ"י הוא שישנם בבהי' זו משא"כ אומות העולם לו יהיה שיפרום אדם עלמו מבחי' העריות האסורות לו או אפילו שאינם אסורות אעפ"כ מושלל הוא מבהי' הקדושה

כי יהים שיפוש מדט פכנת תכני השניית החשרות כד הר תפינו שחים החשרה לוכל לחומנלי החומנלי החומנלי החשר בל קדושה בי קדוש אני וגו'. לריך לדשת מה נתינת שעם הוא זה וכי יתחיים: הדבר ליציר כפיו להדמות לקונו והלא הרבה הדרגות ישנם באלהי ישראל ואינם מושגים בישראל ואם כונתו לומר שעם הציווי שהוא חפן בדבר ללד אלהינו קדוש חפן שנם שובדיו יהי מנו כן ואם שם מתחייב ועד שתה אין אני יודע למה יהרייב הכ' לתת שעם ורז"ל נראה שתקושי שנמים שלמיכם מעלה אני עליכם כאילו קדשתם אותי ש"כ וכפ"ו תהיה זה הרגישו ודרשו בת"כ וו"ל אם אתם מקדשים עלמיכם מעלה אני עליכם כאילו קדשתם אחרם שלמכם מעלה בונת כי קדוש וגו' הודשה מלשך והודעת הפכו כמו שסיים שה התלא ואם מקדשים עלמכם מעלה הני הוא התלא ואם מקדשים עלמכם מעלה הני הוא התלא ואם הרציבו שלמב מעלה הני הוא התלא ואם הרציבו שלמכם מעלה מותו של הרציבו אותי הלא הרציבו אותי הוא הרציבו ואותי הוא הוא הרציבו ואותי הוא הוא הרציבו ואותי הוא הוא הרציבו ואותי הוא הרציבו ואותי הוא הוא הרציבו הוא הרציבו הוא הוא הוא הרציבו ואותי הוא הרציבו ואותי הוא הוא הרציבו הרציבו הרציבו הוא הרציבו הוא הרציבו הרציבו הרציבו הרציבו הרציבו הוא הרציבו הוא הרציבו הוא הרציבו הוא הרציבו הוא הרציבו הרציבו הרציבו הרציבו הוא הרציבו הרציב מני עליכם כאילו לא קדשת' אותי ע"כ ואולי כי גם לזה כוון בכפל דבר ואמרת לקובי׳ הנמשך אם לא יקדשו עלמם ולרוממו׳